

tilveie, og man vilde komme til at spørge: Hører den Grund, for hvilken den her foreslaede Lov strax skal være anvendelig, ind under den Grændse, som vil blive bestemt ved den nævnte Lov af 1863, naar den i sin Tid bliver gjort anvendelig? Det vil derfor være umuligt; forekommer det mig, at udføre Bestemmelsen i Forslaget under Nr. 18 i andre Kjøbstæder end dem, i hvilke Loven af 11te Februar 1863 allerede er kommen til Anvendelse, thi udenfor dem er Forslagets Betegnelse aldeles uklar. — Sdet jeg derhos iøvrigt ikke mistjender, at det muligen i enkelte større Kjøbstæder kunde være ønskeligt, at saadanne Bestemmelser som de, der indeholdes i de i Forslaget under Nr. 18 nævnte Paragrapher af Lovforslaget, bleve gjorte gjældende, ønsker jeg dog ogsaa nok, at dette skulde tages under høiere Overvejelse, saaledes at man ikke blot tager en Stump af det Lovforslag, der er bestemt for Kjøbenhavn, ud og gjør det ligefrem anvendeligt paa Kjøbstæderne.

Ogenbøll: Seg kan ikke være entig i de Bemærkninger, som vi hørte fra min ærede Kollega heroverfor, der nu satte sig, om, at man ikke vil kunne vide, for hvilket Omfang Bestemmelsen i Vædringsforslaget under Nr. 18 skal komme til Anvendelse, fordi Loven af 11te Februar 1863 ikke endnu — mærkelig nok, vil jeg sige, istædefor heldig nok — er kommen til Udførelse i alle Kjøbstæder. Der staar jo nemlig i det nævnte Vædringsforslag, at dets Bestemmelse skal være gjældende for Bygrundene. Ved man altsaa blot, hvad Bygrundene ere, saa behøver man blot i de Kjøbstæder, hvor Loven af 11te Februar 1863 endnu ikke er kommen til Anvendelse, at holde sig til dem. Og de ere nu let udfundne; thi derved forstaar man jo de Grunde, som, uden at være satte i Hartkorn, paa en eller anden Maade ere beskattede til Kjøbstadkommunen. Bestemmelserne i Loven af 11te Februar 1863 gaa jo slet ikke ud paa Andet end at udvide Bygrundene noget ved, at endel af de hartkornspligtige Sorder, der høre til Kommunerne, gaa ind under de tidligere Bygrunde, og altsaa vil Resultatet for de Kjøbstæder, som ikke endnu have faaet Loven af

1863 gennemført, kun blive det, at den i Forslaget under Nr. 18 indeholdte Bestemmelse blot kommer til at gjælde for de nuværende egentlige Bygrunde, det vil sige for de ikke hartkornsmatrikulerede Pladser i Byen. Seg tror, altsaa, at man fra den formelle Side meget godt kan gaa ind paa Vædringsforslaget under Nr. 18, som jo ogsaa er blevet stærkt anbefalet af den høitærede Minister.

Jessen: Seg skal blot bemærke, at der er mange af de Grunde, som ligge indenfor den brandpolititlige Grændse, der ere satte i Hartkorn og som altsaa efter den Definition, som det ærede Medlem gav, ikke skulde høre ind under Bygrundene. Dette er meget forskjelligt i de forskjellige Kjøbstæder. Det forekommer mig iøvrigt ogsaa, at det ærede Medlem dog maa indrømme, at Begrebet „Bygrund“ ikke kan have i de Kjøbstæder, hvor Loven af 11te Februar 1863 ikke er gennemført, idet Ordet „Bygrund“ først forekommer i denne sidste Lov.

Ordføreren: Efter den høitærede Ministers velvillige Udtalelse om de forskjellige Vædringsforslag har jeg næsten intet Videre at tilføie. Da den høitærede Minister lagde Vægt paa Overensstemmelsen imellem Forslaget, som det foreligger, og saaledes som det er kommet fra Magistraten, saa tør jeg dog maasse i den Anledning gjøre opmærksom paa, at netop med Hensyn til de to Punkter af Vædringsforslagene, som han nærmest havde noget imod, nemlig Medsættelsen af Høiden af Segnene, saaledes som det er foreslaaet i Vædringsforslaget under Nr. 1, og Mindretallets Forslag under Nr. 11, er Lovforslaget undergaaet en Forandring fra hvad der var foreslaaet i Borgerrepræsentationen, under hvis Forhandlinger navnlig den Mening blev gjort gjældende, at der ikke kunde kræves saa høie Segn paa det i § 2 omhandlede Omraade, og at den Bestemmelse, som nu er foreslaaet indsat i § 2, var hensigtsmæssigere. Med Hensyn til den Bemærkning, som af et æret Medlem (Sonne) blev gjort om, at et Planværk godt kunde være under 3 Alen, skal jeg endnu gjøre opmærksom paa, at det dog maatte